

ددرد تصویر

عبدالرازق همدرد

Ketabton.com

حکمت تنکی خوان وو.خیلو

درسونو ته یی پیر پام کاوه د ژوند
د سختو شکنجو نه بی خبره وو
دخوانی نشی داسی یو حالت ته
رسولی وو.

چی چا به فکر کړی وی چی
حکمت هم په دنیا دخدای یو بن
ادم دی.

پلار به یی دورخی په جلال اباد
بنار کی کراچی چلوله
خو زوی یی په کلي کی په لوفر
مشهور وو.

حکمه چی دده نه به هیچا هم
خیر نه لیده.

او هر چا چی به ورسره خوله

وو هله

بس خائته به یی لانجه وکتله
پلار به یی چی دبنار نه راغی
دزوی پښتنی ته یی هیخ وخت نه
پاتی کیده دحکمت مور هم
دحکمت سره سخته پعدابوه
خو پلار ته یی حال نشو ویلی
حکه په ټول کور کی یی همدا یو
نازولی وو

دحکمت مور زر غونه نومیده خلکو
به د زر غونی ترور په نوم پیژنده
زر غونی به هم دورخی دگاونډیانو
په کور کی کارکاوه
دحکمت دوه ترونه وو چی یو

زرداد نومیده او بل علی
شاه نومیده او دحکمت خپل پلار
فضل جان نومیده

چی فضل جان یی تر ټولو کشری
. ورور وو

علي شاه او زرداد چی به هر وخت
دحکمت مکتب ته تلل کتل او
دحکمت دیلار پیسی به یی کتلی
سخته غوصه به ورتله خو هیڅ []
یی هم دوسه پوره نه و ځکه چی
دوی ته خدای زامن نه و ورکړي
وخت تیریده حکمت خپلی زده
کړی وکړی خو د پلار په خوښه نه
ترونو په خوڅه ولی چی دحکمت

ٿرونو غوڻنٿل چي حڪمت داسي
يو انسان جو رڻشي چي سباز موز
په ڪلي جومات ڪي يي خلڪ ڏير
درناوي او احترام وڪري بلڪي ددي
برعڪس خلڪ يي په غلط نوم []
ياده وي او خلڪ دده په شتون []
ڪي بيخي ناراضه وو حڪه چي []
هيچا هم تري خير نه ووليدلي []
بغير دشر نه []
يو ڇه وخت وروسته دحڪمت []
پلار فضل ڪاڪا يو دم دم ورڪ []
شو []
چا به ويل چي فضل ڪاڪا خيلو []

ورونو ورک کړی چابه ویل چی []

دفضل کاکا دشمنی خو صرف د []

کلی لوی ملک رامداد سره وه []

ولی چی هغی یی په حُمکه []

.قبضه کړی وه []

بازو شیطانانو به بیا ویل چی []

فضل کاکا پخپله حان ورک []

کړی تر خو دلوی ملک رامداد نه []

بدل واخلي همدی لپاره خوی []

زوی هم لوفر رالوی کړ خلکو به []

.رنگارنگ قیصی کولی []

خو په اصلی خبره هیڅوک هم []

نه پوهیدل چی اخر دا کار چا []

. کړی دی []

د فضل کاکا ورونه هم ډیر []

حیران ول چی دا څه وشول []

خو په داسی سخت وخت کی []

هیچا هم حکمت ته لاس ورنکړ []

حکمت یوازی تر کوره ووت []

.دمور نه یی دعا واخیسته []

او روان شو مخ پر سپین غر []

د خپل کلی همزولو سره یی هم []

.خدای پامانی وکړه []

خپلو هغو ملگرو سره یی زړه []

د خلاصه وژړل چی مکتب کی []

.ورسره پاتی شوی وو []

- واقعا چي هغوی د حکمت په []
- تگ ډیر زیات سخت خفه وو د []
- حکمت داسی خاص زیات []
- ملگری هم نه وو خو ادریس او []
- مسیح په نوم یو دوه لیونیان []
- یی پیدا کړی وو دادریس او []
- مسیح تر سترگو اوښکی بهیدی []
- حکمت ورسره خدای پامانی []
- نامعلوم سفر په h وکړه او []
- لور رهی شو []
- مور ورته دکلي سر نه لاس
 - خوځاوه او حکمت دکلي په
- دښتو کی ورک شو

په لارو کی دهر رقم حادثو سره []
مخ شو داسی حادثو سره مخ شو چی
په ټول ژوند کی یی تر
اوسه نه وو لیدلی لکه کوچان او []
اوبنان او همداسی بدلی بدلی دشینوارو
ژی او په شینوارو کی یی دیو کس
سره شخړه هم وکړه خو شینواری پری
ډیر وو او دا یی وو هلو
دیو څه مزل څخه وروسته سپین غر
ته ورسید
حکمتا چی سر ټیټ کړ او غوښتل یی
چی دسپین غر تر اخره حایه یی نظر
ورسیری
نو دسر نه یی خولی و غورځیده هغه

یی وچته کړه

دسپین غر بنکلا گانو یی کیفیت بدل
کړ لگ څه دارامی احساس یی وکړ
خو بیا د هغه پلار څهره ورپه یاد شوه
چی نه یی جنازه شوی ده نه ورته
څوک مړی وایی نه ژوندی حکمت
ډیر کشر وو بازی وخت کی اکثر
داسی وشي چی یوانسان دبد کار نیت
لري او خدای یی سم کړي د حکمت
ترونه هم همداسی ولی چی ژوند هر
اړخ لري په ژوند کی یوازی اوسیدل
نه دي چی خالی واوسیدو

- او خالي دخپل ژوند نه خوند واخلو
- بلکی باید یو څه غیرت هم ولرو که

چیرته دظالم دظلم جواب ورنکړو نو
ظالم به بیا ډیر زړه ور شي. اوزموږ
پشان ډیر نور مظلومان به هم تر تیغه
تیرکړي.

دماښام شیر بجی وی تیاره هم خپره
شوه خو دسپین غر واورو خپله رنایی
کمه نکره سپین غر داسی یولاره وه
لکه ماهیپر داسی یو حایی سړی نشي
ورختلی. دشاوخوا نه به یی لکه
دمارتاویری تاسی فکر وکړی چی
دجلال آباد ښار نه صفا سوچه ښایسته
خکاری. نو دابه خومره لوی غر وي
حکمت مخ په پورته روان شو ان تر
دی په اته بجی دغر نیمایی ته ورسید

سپین غر ډیر لوړ غر دی ډیرو
مشرانو لیدلی دی
که چیرته دورځی اته بجی یی په ختلو
پیل وکړی د ماسپین پر دولسو بجو
به یی اخر ته ورسیری
حکمت هم همداسی په شیر و بجو روان
سو او تر اتو د غر نیمایی ته ورسید
حکمت سخت ستړی شو د سپین غر په
واوری ډک میدان کی یی په تندۍ
خوله راغله یو خوانه دیلار غمونو
ژړاوه او د بلی خوانه یی خپل هغه
وخت ته ژړل چی ده په خه راحت په
خپل کور کی تیر کړی وو او پلار یی
ورته راوړی وه حکمت د غر په منځ

کی کیناست

خپی یی دبنار په طرف راکری کری په
بنار کی دگروپونو رڼاگانی داسی
بنکاره کیدلی لکه ماشوم چی په شگو
کی حائته کور جوړ کری وی او هغی
ته گوری

یخه ترورمه لگیده فکر کی یی هخی
راغلل هغه وایی چی مور به په کلی
کی دجلاآباد بنار
نوم خومره لوړ اوریدو رامدادکاکیوه
ورخ بنار تللی وو

کلیوالو ته یی دبنار قیصی کولی مور
به ورته داسی غور نیولی وو لکه
خوک چی یو دروغجن خوب وینی ما

فکر نه کاوه چی یوه ورځ به می دا
بنار داسی مخ ته پروت وي لکه
دماشومانو دشگو نه جوړشوي کور
حکمت دخپلی بکسی څخه داوبو پتک
راوباسو دوه دری غروپه یی ورنه
وکړل زیات خوند یی ورکړ په
یخ حای کی د ترمو اوبو څښل نویا
بیل خوند لري حکمت په پتک خوله
تینگه کړه ټولی یی په یوه څاه یی ټولی
وڅښلی.

شونډو باندی یی هم ژبه تیره کړه
اسمان هم ډیر روڼ وو حکمت تر
اوسه داسی روڼ اسمان نه وو لیدلی
حکمت خپله دمه وکړه او تر هغی

وروسته یی خپله بکسه شاته واچوله
مخ پر لور روان سو پنځه شیر قدمه به
یی نه وو اخیستی دشاخوانه پری چا
غږ وکړ چی خوانه سپی درپسی و چی
لاره دی غلطه کړه حکمت چی شاته
وکتل گوری یو ښکلی خوان یی تر شا
ولاړ دی حکمت ورته وویل: هه هه نه
یاره سپی راپسی ندی خود ژوند سختی
راپسی دي او زه ورنه مخکی یم
خوان کوچی وو.

د سپین غر نه لاندی یی د غره په لمن
کی کیردی وی
کوچی د حکمت پر ولی یی لاس کینود
ورته ویی ویل خدای خو لری خپل

همت دلاسه مه ورکوه هيڅوک هم تر
تا طاقت ور نشته په جهان کی او بله
داژوندکه دومره اسان وایی نو پیل به
یی په ژړانه کیده کوچي د حکمت
سره خدای په امانی وکړه
کوچی حکمت ته دپاتی کیدو ټینگ
ست وکړ خو حکمت ورسره پاتی نشو
حکمت ته دکوچی خبرو دوه برابره
همت ورکړ حکمت خپل تگ ته دوام
ورکړ دشیپي په پاو کم لس بجی د سپین
غر لوری څوکی ته چی سیکارام
نومیزی ورسید
دشیپي چوپتیا او تکی توری تیاری بل
ډول ماهول جوړ کړی وو حکمت

داوبو په لټه کی شو تر څو خپل لمونځ
ادا کړي.

دیو څه مزل څخه وروسته یی یوه
چینه پیدا کړه چی د سخت کیف نه ډکه
شرشره یی کوله داوبو شرار داسی
برینیده لکه څوک چی د ژمی په یخو
او اوږدو شپو کی غمگینی ټپی کوي
حکمت خپل نستونی رابډ وهل د اودس
لپاره یی چینی ته لاس ټیټ کړ د لاس
د ټیټولو سره یی دخولی نه بی دریغه
چغه ووته حکمت وویل : اوف خدایه دا
اوبه څومره یخی دی ماته خو یی
بیخی شات را کړ حکمت دواوری په
اوبو صرف داسی اودس وکړ لکه ځان

چی یی پری غور کری وی حکمت
خیله چینہ وویست دغره په سر کی یی
اواره کره په لمانځه ودریده

خپل نهه رکعته لمونځ یی بشپړ کړ دعا
یی له خدایه و غوښتله خوب ورته تالی
ورکولی خو په داسی یخ حای کی هیچا
هم خوب نشو کولای خالد مخ پر خوړ
روان شو دپاکستان خاوری ته داخل
شو او دشیپی په دولس بجی دغره څخه
کیوت مخ ته یی دپانه چنار سپیره
ډاگونه راغلل دحکمت هم نور زړه
. تنگ وو خو نه هم چیرته اس وو

چی سورلي پری وکړی او نه هم
کچره یا اوبښ و تر څو بلوچستان ته

یی ورسوی حکمت دپاکستان دخاوری
په لومړیو قدمونو کیچی پانه چناری
بلله له مجاهدینو سره مخ شو او
دیوځای کیدو غوښتنه یی ورڅخه
وکره خو حکمت ته مجاهدینو وویل
چی دابه تر وزیرستانه ځی هغی ځای
نه به امر راوړی بیا به موږ ورته دلته
داوسیدو اجازت ورکوو نو حکمت
ځکه دوزیرستان لاره تعقیب کړه
هر کله چی حکمت دپانه چنار دسپيرو
ډاگونو نه ووت نو یو بس ورته
مخامخ شو حکمت ورته داودریدو په
پار لاس وخواوه بس والا ودرید
حکمت بس والا ته وویل: غواړم تر

وزیرستانه ولاړ شم دکوزی پښتونخوا
خلک ډیر غیرتی دشجاعت اود میرانی
نه ډک خلک دي حکمت یی
دبلوچستان تر هغه حایه وروسوی کوم
حای ته چی حکمت غوښتل په لاره
کی موټروان دخالد سره خه معرفي
شو او حکمت ورته دخپل ژوند ټولی
قیصی په ډکو سترگو تیریکړی
ددواړو سره خه ساعت تیر سو دبس
موټروان هم دحکمت پشان خوان وو
هغی هم خپله دژوند قیصه یی حکمت
ته وکړه دهغی هیڅ پلار ورور یا
ملگری یی نه وو او دملگری تیا لپاره
ورته دحکمت نه بل څوک خه پیدا نشو

حکمت یی تر خپله حایه ورسوی هلته
یی خلکو ته معرفی هم کړ او دپوره
باور یی ورته وویل حکمت دموثروان
ددی کار نه سخت خوشحاله شو
مجاهدینو حکمت ته پنځه ورځی وخت
ورکړ په دی پنځو ورځو کی خالد
دبس والا جمشید سره و . جمشید دخپل
بس سربیره یو هوټل هم درلود. او خپله
گوزاره به یی پکی کوله بس یی بل
چاته په کرایه ورکړی وو کله به یی
خپله چلاوه نور وخت به هوټل کی وو
حکمت هم ورسره هلته پاته شو دغه
پنځه ورځی حکمت خه په عیش
اونوش تیری کړی

داسی ورځ به نه وه چی سور کړی
چرگ به یی نه خوړ او هر ډول
انجونی به هم دجمشید هوټل ته راتللی
حکمت او جمشید ځوانان ول او خپلو
کی به یی یو بل ته اشاری کولی
حکمت که څه هم ددی شیانو شوقی نه
وو خو بیا یی هم د خپل ملگري دزړه
ساتلو لپاره ډاکار کاوه یوه ورځ یوه
جینی د جمشید هوټل ته راغله حکمت
چی یی سترگی وکتلی خوله یی وازه
پاتی شوه جنی د هوټل کورسی ته
ورتله او حکمت دجنی پسی دواړه
غبرگی سترگی مړی نیولی وی او
دسترگو په حرکت د یو نوی څه کتلو

په شان یی ورکتل دجمشید چی ورته
پام شو نو حکمت ته یی وویل گوره
حکمه بچیش دی جینی ته ډیر مه
گوره دی جینی پسی دلته لوړ رتبه لوړ
رتبه خلک راځي که هغوي وکتلی ستا
په سر به ماته جنجال جوړ شي حکمت
سترگی یو دم دجمشید خواته راواړولی
ورته یی وویل که داسی ده بیا ورته نه
گورم خو زه چی دکوره راوتی یم
ددی لپاره راوتی یم تر څو زما څخه
یو زورور انسان جوړ شی او که
چیرته زه ریشتیا هم زورور شوم نو
دپلار دغچ نه وروسته به زما لومړی
کار ددی جینی خپلول وي.

حکمت دا پنځه ورځی وخت خه په
خوشحالی تیر کړ دملگري موټر یی
ډریور سره وو جمشید سره په هوټل
کی رقم رقم موټرو والا وو نو یو کس
سره یی دحکمت تر وزیرستانه رسولو
خبره وکړه ورته یی دیپسو خبره وکړه
خو موټروان ونه منله او ورته یی
وویل چی راغلم ملگری راوالم په ټولو
به قیمتی لسي وڅښی

جمشید ورسره ومنله جمشید خپل
ملگری ته ورتر غاری ووت په ورینه
ټنډه یی ورته وویل: یاره ته چی راغلی
وی په ژوند کی می تر اوسه هیڅ کمی
محسوس نکړ تا خو ماته دخپلوانو مینه

په داڅو ورځو کی راکړه خو وس چی
خۍ سخت خفه یم.

حکمت وویل :ستا څخه تری مننه
وروره که تقدیر موقع راکړه بیابه
ضرور وگورو ستا په هوټل کی به بیا
کای وڅښو او خوند به واخلو وس نو
زه ځم په مخه دی خه .حکمت
موټروان سره کښیناست موټروان
روان شو وزیرستان لاره هم خوندور
ځای دی غرونه او ځنگلونه خوی بیا
بیل خوند کوی پدی لپاره کی حکمت له
دی موټروان سره هم اشنا شو گپ شپ
یی ولگو موټروان حکمت تر
وزیرستانه ورسوی حکمت

دمجهاهدینو په لور دغروور نه په ډک
مخ ورروان شو. دحکمت موخه دانه
وه چی جهاد وکړی بلکی حکمت
غوبنتل تر څو دخپل پلار غچ دملک
رامداد څخه په زور واخلی
لکه سنگه چی پی پلار ورته ورک
کړی همداسی به دا ملک رامداد
وکړی حکمت ته پی په وزیرستان کی
پوره دری ورځی وخت ورکړ تر څو
همدلته دلومړنیو ورځو تمرین وکړی
بیا به پی بانه چنار ته ولیکی حکمت
همداسی وکړل همدلته پی دری ورځی
تیری کړی دلومړنیو ورځو سخت او
قوي تمرینات پی ترسره کړل په

لومړنیو ورځو کی خو بیخی له ځایه
وچتیدای نشو ولی چی تمرین ډیر
سخت وو خو په دوهمه ورځ بیا
ورسره څه شو په دریمه ورځ لا څه
بیایی خپلو موټرو کی تر بانه چنار
ورساوه حکمت په بانه چنار کی پوره
دری شیر میاشتی دتمرین په موخه
تیری کړی سخت سخت تمرینات یی
وکرل لکه دبدن قوی والی دښی
ویشتل او جمناسټیک او دبوکس او
کراته او تکواندو یی هم وکرل ځکه که
څوک غواړی عسکر شی نو ددی ټولو
تمرینونو زیاتی برخه باید چی ورته
یادی وی ټول مجهدین دحکمت ډیر څه

ملگری شوی وو حکمت چی په بدن
کی هم لگ څه غټ وو او زور هم
خدای ډیر ورکړی وو.

گیره یی هم پریخی وه لونگی به یی هم
وهلی وه نو دا دټولو مشر معلومه ددی
ځای مشرانو حکمت دټولو مشر وټاکلو
حکمت مشر په سنگر کی دجنگ وو
نور تمرینات به ورته په بانه چنار کی
نورو کسانو ورکول حکمت دټولو
عسکرو سره وپیژندل هر یوه نه یی
دهغه دژوند په باب پښتنی وکړی
یوه ورځ دشیپي دولس بجی وی حکمت
او ملگری یی ناست وو ټول گیر
چاپیره ناست ول منځ کی یی نغري کی

اور لگولی وو داور په هیبت ناک اواز
کی هر یو به بیل بیل دخپل ژوند
قیصی کولی ټولو خپلی ترخی شیبی او
قیصی تیری کړی دوی به هره ورځ
همداسی خپلو کی قیصی کولی او هره
ورځ به همدا یو بیولاله وه خو نن
ټولو دحکمت نه دهغه دژوند په باره
کی پښتنه وکړه او ورته ویی ویل چی
مشره دلته خو چی څوک راحی یو څه
مشکل نه یو څه مشکل ضرور لری ته
ولی راغلی حکمت ورته خپله ددرد نه
ډکه کیسه تیره کړه دی وخت کی
یعقوب دبانه چنار دقرارگاه ساتونکی
دحکمت قیصه واوریده یعقوب حکمت

ته وویل وروره ته یوی خواته راشه
تاسره زمالگ خه کار دی حکمت
ورغی هغه یی یوی تیاری خونی ته
بوتلو حکمت ته یی وویل تا چی کومه
قیصه هلته بهر خپلو ملگرو ته تیره
کړه ایا ریشتیا هم ستا پلار همداسی و
چی ورک شوی وو وچ کلک او سپین
زیری او اته میاشتی مخکی غیب
شوی او ساده سړی وو حکمت وویل
هو همداسی قد قامت کی پلار می وو
حکمت په تعجب کی وپوښتل چی ولی
آیا تاسره زما دپلار په باره کی
معلومات شته هغه وویل: حکمت بی
سیده شو سیده یی دیقوب غاری ته

لاس ورواچوه يو څو سوکه يی کلک
کلک په خوله ووهه ورته يی وويل
چی ووايه زما پلار دی چیرته کتلی زه
که دکوره راوتی یم او خپل سر نه تیر
شوی یم نو ستا نه هم تیر یرم یعقوب
وويل: گوره حکمته دا قيصه که زه تاته
کوم ته باید پر ما باور ولری داسی نه
کیری.

حکمت ديعقوب گريوان پريخود سر ته
یي لاسونه ونيول يوه سخته دردوونکی
کړيغه يی تر خولی ووته ویی ويل زه
څه وکم چیرته لار شم څوک مړ کم چا
باندي ځان مړ کړم ای خدایه دازه دی
کوم امتحان کی اچولی یم حکمت

يعقوب بيا تر غاري ونيو ورته ويى
ويل ته به وس ما تر خپل پلاره
رسوى شابه ووايه داخل چى حكمت
سوك وركاوه يعقوب يى لاس ونيو
ورته يى ويل گوره حكمته زه كه ستا
په خلاف واي بيا درته ما داهم نه ويل
چى ستا پلار ما كتلى خو زه خكه درته
وايم چى زه غواړم تاسره مرسته وكړم
پريده چى په ارامى خبرى وكړو چى
يوخاى ته خو ورسپړو كنا حكمت
ورته وويل سمه ده حكمت يى په
چوكى كيناوه دحكمت سر خريدلى مخ
ته يى يعقوب ناست وو يعقوب ورته
وويل:دڼن نه پوره اته مياشتى مخكى

خينو زور ورو کسانو يو سپين گيري
سري په دي لاره مخکي کړي وو وچ
کلک وو په تندي کي يي ستا دعلامي
سره سم يو تور داغ وو او په دي لاره
يي په زوره تيرولو ما غوښتل مخه يي
ونيسم خو مشر ظريف راته وويل چي
دمشرانو امر دي دوي سره به کار
نلري زما په هغه سپين گيري بابا
سخت زړه خوړ شو دهغي دېچيانو په
اړه مي فکر وکړل خو خه ده چي ته
مي وکتلي يعقوب ورته وويل: وروره
وس که هر څنگه کيري ستا دپلار په
پيدا کولو کي به در سره زه ضرور
کومک کوم دا وخت هم حکمت د سپين

غر په لمنه کی ولاړ وو دسهار څلور
بجی شوی حکمت دسهار اودس وگر
خپل ټوپک یی دجای نماز څنگ ته
کیښود خپل لمونځ یی ادا کړ دملگری
سره یی یاسین شریف وو هغه یی هم
تلاوت کړ دسپین غر واورو بیخی
خراب کړی وو دشپرو میاشتو تمرین
نه وروسته رخصت شو دی پوهیده
چی که نور دلته راشم نو افغانستان ته
به می ولیکی او که افغانستان ته لاړ
شم مور او کلی والا صنفیان ټول به
وگورم یو څه راحت به نور هم حس
کړم او مور ته به هم ددی زیری
ورکړم چی مامی دپلار لومړی لینک

پیدا کر.

دی دحان په تیارولو کی وو چی
یعقوب ور غږ کرل ورته یی وویل که
پلار دی پیدا کول غواړی نو اول لار
شه کلی ته هلته دی دپلار ټولی
دور کیدو نښی پیدا کړه چی کله ورک
شوی کله یی تاسو سره تماس نیولی او
غیب شوی. حکمت دی یعقوب نه مننه
و کړه یعقوب ورته سینه وو هله نن
قرار گاه ته ډیر لوړ رتبه کسان راغلی
وو یعقوب ته یی ور غږ کرل یعقوب
حکمت ته وویل چی ته ودریره زما
در سره کار دی بیرته راحم سمه ده
حکمت یعقوب ته نیم ساعت ودریدو

دی وخت کی دیعقوب سره یوی غتی
لونگی والا نفر د قرار گاه نه راکیوتو
یعقوب لونگی والا نفر حکمت ته
معرفی کړ او ورته ویی ویل دا مفتی
صاحب فیروز الدین دی غواری تر
مزینی ولاړ شي هلته یی څه میلمانه
دي هغوی گوري بیرته راځی دسپین
غر نه هاخوا ورته موټر ولاړ دی خو
مفتی صاحب ته پتی لیاری ندی
معلومی ته تیار ځی مفتی صاحب به په
پټو پټو لارو تر مزینی ورورسوی
یعقوب حکمت ته وویل ته راشه تاسره
لگ څه پټ کار نلرم حکمت چی
ورغی یو کاغذی ورکړ او ورته ویی

ویل مفتی صاحب چی کوم کور ته
ننوت دمهربانی له مخی دا کاغذ
دهغی کور کوم ماشوم ته ورکړه تر
خو زما مینی ته یی ورورسوی حکمت
ته دشرم خندا وکړه یعقوب یی په اوږه
وواهه ورته ویی ویل وروره ته بیغمه
شه ضرور به ترهماغه حایه رسیږی
کوم حای ته چی ته غواړی خو هازه
یی لوستلی شم کنا طعقوب وویل ولی
نه یاره ته خو می حان یی حکمت
ووویل نا توکی کوم زه دهیچا شخصی
ژوند کی کار نلرم یعقوب وویل مشکل
نشته هر څنگه چی دی خوڅه وي
یحکمت ورسره ومنله حکمت دفیروز

الدين سره دسپين غر په ختلو پيل وکړ
مازيگر څلور بجی وی چی روان شو
ټولو مجاهدینو حکمت ته لاسونه
خوځول دحکمت هم په سترگو کی
اوبنکی راغلی حکمت روان وو
لاندی ملگرو یی ورته کتل دسپين غر
په لارو لکه دمار تاویده پوره دڅلور
ساعته مزل څخه وروسته یی اخیری
سر ته ورسید فکس اته بجی وی
فیروزالدين ته حکمت وویل مفتی
صاحب رازی دلته به لمونځ وکړو
دحکمت څخه دماښام لمونځ قضا شوی
وو هغه یی هم راوگرځاوه هر کله
بیرته دکیوتو په حال کی شو هاغه

کوچی چی په اوله ورځ یی کتلی وو
همغی سره بیا مخ شو ورته وویی
څنگه شو وروره ایا پلار دی پیدا کړ
کنه

حکمت ورته وویل: وروره دپلار
قیصه می ډیره اوږده ده که می درته
وکره وبه ژاری ورته او په مفتی
صاحب هم ناوخته دی مفتی صاحب
ورته وویل چی لا وختی دی راحی
لږه دمه به هم وکړو او دحکمت دژوند
قیصه به هم واورو کوچی حکمت او
مفتی صاحب کیناستل داچی دغر
اخری حای وو نو دکوچی کور هم
نږدی وو کوچی دخپل کور څخه چای

او گوډه راوړل مفتی صاحب او
حکمت ته یی پیاله ډکه کړه حکمت
دپیالی سڅه یو خوندور غړوپ وکړ
شوندی یی په ژبه پاکی کړی بیای
خپله قیصه شروع کړه او تر دی دمه
یی ټول داستان ورته تیر کړ کوچي
وویل گوره وروره ست
په قیصه خو خوندور ناول جوړیری
داخو ډیره در دونکی قیصه ده
حکمت دهو په نیت سر و خوځاوه
نور نو په مفتی صاحب هم ناوخته کیده
دواړه تر غره راکیوتل لاندی ورته یو
سراچه موثر ولاړ وو موثر ډیر صفا
وو خو خالی سراچه وه ځکه چی تر

دی حایه خه موئری نشوی راتلی بغیر
دسراچی نه دوی موئر کی کبیناستل
روان شول مخ په کلی مفتی صاب
حکمت ته مخ واراوه چی حکمته بجیه
زه ستا دژوند داستان سخت و دردولم
نو حکه وایم چی هر خه مشکل وو
ماته وایه زه پوره پوره همکاری
در سره کووم موئروان موئر ډیر تیز
چلاوه او حکمت به دکلیو پتی پتی
کوسی وربنودلی حکمت دکلی پتی
کوسی هغه وخت کتلی وی کله چی به
یی په کلی کی پت پتونی کاوه نو دی
حایونو ته به راتلو تر مزینی ورسیدل
مفتی صاحب کیوتی او حکمت ته یی

روپی په جیب کی کینودی 1000
حکمت ډیر ټینگار وکړ خو مفتی
صاب بیا پیسی وانه خیستی حکمت
غوبنټل وس کوم ماشوم ته دیعقوب
لیکل شوی خط ورکړی خو څوک نه
پیدا کیده حکمت ویل که چیرته په دی
وخت کی ماشوم په زر
روپی هم وایی ما به اخیستی وای خو
دخدای کار گوره یو ماشوم دهمدی
کور نه راووتلو حکمت ورته وویل
بچیه پلار دی کور کی شته هغی وویل
چی پلار می همدا وو کنه تاسره چی
راغلو حکمت پوه شو چی ها څنگه دی
یعقوب مفتی صاحب ته داسی پالشی

کوله ماشوم ته یی وویل: ایا ته یعقوب
پیژنی هغی وویل هو هغه هر وخت
مور کره راخی ماته یو خت راکوی
چی هغه تر پلوشی ورسوم حکمت
ورته وویل: داخط هم واخله او تر
پلوشی یی ورسوه او ورته ووايه چی
یعقوب رالیگلی دی ماشوم خط
واخیست ویی ویل ما مکتب کی نوی
نوی املا زده کری صبر چی زه یی
ولولم چی تکره یم کنه حکمت ورته
ډیر وویل چی نا ته یی مه لوله خو
هغی ولوست لیکلی یی وو چی . ی
سلام پلوشی دا چی زه به وس سنگر ته
حُم خوشحاله یم چی دخپل وطن لپاره

تر هر څه تیر یم او زه پر دی پوهیږم
چی ته به هم زما پر دی کار خفه نه یی
انشالله چی وطن آزاد شو ډیر ژر به
درشم پلار نه به دی و غواړم او واده
به وکړو او د خوشحالی ژوند به ولرو
مننه ستا له مینی څخه

يعقوب شينواری

حکمت چی دا خبری ولوستی دخپل
ملگری په پاک نیت یی زړه وسوځید
ماشوم ته یی خط ورکړ حکمت روان
شو خپل کلی تا تر څو خپله زړه مور
وگوری خپل تروونه وگوری او خپل
دوه لیونیان ملگری مسیح او ادریس
وگوری حکمت دیو څه مزل کولو

وروسته و خپل کلي ته ورسيد د حکمت
دوی کلی په چنار پیژندل کیده هر کله
چی یی دلری سر نه چنار وکوت خپل
دماشوم توب یادونه ور په زړه شول
دمکتب نه پتیدل دیلار وهل دیلار هغه
سختی ور په یاده شوه چی په سخته
گرمی کی به ناست وو او خائته به یی
کوټه جوړوله حکمت خپل کلی ته
ننوت دماشومتوب هر یو یاد به یی
ذهن ته راتلو حتی تر دی چی دلری
سر نه یی دخپل کور مخکی خپله
بودی مور وکتله خالد ورمنده کوه
دخپلی مور لاسونه او خپیموچی کرل
دزر غونی دسترگو دید هم له منځه تللی

وو یوخوانه یی خاوند ورک شوی وو
بلی خوانه یی
زوی هم دورک شوی په توگه له کوره
تلی وو دورخی دولظ بجی وی ټکنده
غرمه وه حکمت مور ته وویل مور زه
یم حکمت ولی ستا سترگی لکه چی
کمزوری شوی دحکمت مور حکمت
ته ورتر غاری وته حکمت یی موچی
کر په اوښلنو سترگو یی ویل بچیه زما
سترگی دومره کمزوری ندي ته مظ
مخ ته کینه چی لږ څه خو دی وویڼم
حکمت وویل موری وس خو راغلم
خو

دزیری لپاره انشالله بل حل به می پلار
هم راوالم موری وس ټولی خبری
راباندی همدلته کوی که دننه هم ننوزو
حکمت دننه ننوتلو د زرداد میرمنی یو
څه خوندور خواړه پاڅه کړل حکمت
او مور او کاکاگان یی سره کښیناستل
په گډه یی ډوډی وخوره کاکاگانو یی
پوښتنه ورنه وکړه چی وراره څنگه
شو دپلار معلومات دی وشول کنه
حکمت وویل ولا کاکا انشالله وس خو
یو لینک ته ورسیدم کاکا گانو یی
حکمت پوری وخنډل ورتل یی وویل
ته چی دا شیر اووه میاشتی تیری کړی
صرف دلینک دپاره نور دی څه

وڪرل.

حڪمت ورته وويل ياره ڪاڪا سخت
توڪي يي ما شير اووه مياشتي دزور
ديداڪولو لپاره تيري ڪري او شڪر دي
وس زور لرم او په دي پوهيرم چي
ڊير ژر به خيل پلار ته ورسيرم
انشالله حڪمت ڏوڍي وخوره ڪلي ڪي
يي هم چڪر ووهلو خو ڪلي ورته سم
عذاب جوڙ شوي وو ولي چي خان
ورته خه نه بنڪاريدو چي پلار دي يي
ورڪ وي او دي په ڪلي ڪي چڪري
وهي دحڪمت دمڙر زر غوني سترگي
هم ورو ورو خه ڪيدي ولي چي زوي
يي واغلو تر اوسه پوري خويي هيڻ

ڇوڪ هم په ڪلي ڪي نه وو بيخي ڄاڻته
وه او تل با غمونو په سمندر ڪي ڊوبه
وه حڪمت دڇپلي مور لپاره ڇي
خوشحاله شي پوره لس ورځي ڪلي ڪي
تيري ڪري خو يوه ورځ ورته ديو
ڪال نه ڪمه نه وه په اخري دري
ورځو ڪي ورته خپل ليونيان ملڪري
ور په ياد شول ڊير ورپسي وگرځيد
ڪورني يي هم ڪلي ڪي نه وي ڊيرو
پښتنو وروسته ڇا ورته وويل ڇي
هغوي دوه ڪورني ښار ته تللي او
حڪومت بللي ولي ڇي مسيح او ادريس
دښار په پوهنتون ڪي په ڇا سر مات
ڪري وو نو حڪه ښار ته يي ٽوله

کورنی غوښتی او دیوی میاشتی دقید
حکم یی په ټوله کورنی ختلی وو خو
ملک ر امداد یی ضمانت کړی وو او
سبا به را خلاص شي هغه دخپلو
ملگرو لپاره یوه ورځ بله هم حصار
شو تر دی ملگری یی راوړ سیدل دی
ورسره لیده کاته وکړل حکمت ور
څخه روان شو په یوو لسمه ورځ یی
مور ژړل او حکمت دډاډگیری په
حال کی ترینه ولاړ دسپین غر په لورو
سرونو یو حل بیا تیر شو او د یعقوب
په مرسته په قرار په پټه تیر شو ځکه
که چا کتلی وای بیا یی نه پریښود او
سیده یی سنگر ته لیږلو یعقوب ورته

دهر رقم مسؤلیت سینه پوهله او ورته
ویی ویل که نفر دی پکار ول ماته
ووايه ستا دتیم ټول ملگری به درته په
عادی جامه کی درولیگم انشالله ټول
درسره مرسته کوي حکمت مننه
ورڅخه وکړله او ورته ویی ویل زما
به دی ملگرو ته ضرور اړتیا پیڅیری
باید چی ټول ضرور راشی بیا حکمت
خدای پامانی واخیسته او دقرار
دموبایل نه یی دجمشید پی سی او ته
زنگ ووهلو جمشید ورته وویل چی
زما بس ماسره دی او دادی در غلم په
لاره کی به دی گیر کم بیا به راشو
هوټل ته

حکمت ورسره ومنله حکمت یوڅه
مزل وکړ د درادر په سیمه کی جمشید
حکمت ولیدو حکمت ورسرا کیناست
جمشید ټینگه غاړه ورکړه او ویی
ویل: یاره حکمته ته چی تللی یی بیخی
داسی څوک نلرم چی خبری ورسره
وکړم تاته خو پته ده چی هر رقم انسان
سره زمانه لگی او زما هوټل ته خو
ټول شرابیان او غلطو کارو والا خلک
رازی تر څو خپل ځانته یوڅه
خوشحالی ورکی او هغه انجونی چی
هوټل ته راځی هغه ټولی خو داسی دی
لکه خرڅیدونکی غواګانی هریو مالک
خپله ګټه ورنه واخلي نوری خرڅی

یہ کری پہ ہمدی خبرو کی حکمت د
جمشید تر ہوٹلہ ورسید دجمشید ہوٹل
بیست و یستران نومیدہ مشہور ہوٹل
وو پاکستان کی ہر رقم ازادی پکی
وہ مشر یی خیلہ جمشید وو حکمت
پاکستان کی بیا پہ عیش و نوش شروع
وکرہ پورہ دوی میاشتی یی تیری
کری جمشید بہ ورتہ نصیحتونہ کول
خو حکمت نہ منلہ پہ نشو واوریدو
ہیخ ډول نشہ ورنہ پاتی نشوہ جمشید
بہ ورتہ ویل چی حکمتہ دخدای رویی
ومنہ داشیان خہ ندی کہ خہ وای ما بہ
کول خو حکمت بہ لیونی شو او ویل بہ
یی چی دی نشی خو زہ دتولو غمونو

نه لری کړم ته راته وایی دا پریږده
حکمت په دوه میاشتو کی خه پوره
عملی شو جمشید ته به یی ویل چی که
ژوند می خه شو تاسره می وعده ده دا
هر څه بیا پریږدم جمشید به ورته ویل
چی زه وروره داسی ډیرو خلکو ویلی
خو چی یو حل پری څوک راغلی بیا
. یی ندی پریخی

دیو څو ورځو وروسته سپنا هوټل ته
راغله حکمت شی وکتله زر زری
خپل مخ ووینځو ادی نشی لری کیدو
گولی یی وخورلی دحکمت نشه لری
شوه خو سر یی بیا هم درد کاوه سپنا
هغه جینی چی اول واژ حکمت لیدلی

وه او جمشید ته یی ویلی وو که خدای
زور راگر دا جینی به ضرور خپلوم
سپنا بنکلی انجلی وه حکمت پری مین
وو دحکمت نه دری چوکی وړاندی
خائته ناسته وه حکمت چی وروکتل په
غروړ یی دحکمت نه مخ وړاوه
حکمت خپله خوشبختی حس کړه سپنا
تر هوټله په ګرندیو قدمونو ووتله
داسی بنکاریدل لکه چاچی ورته غږ
کړی وی حکمت بیا دجمشید خواته
سترګی وړولی جمشید ورته اشاره
وکړه چی ورشه کړکی خواته او لکه
تازه هوا واخله خپه کیره مه حکمت
همداسی وکړل دکرکی پرده چی یی

لری کړه خوندوره تازه هوا یی حس
کړه د غروړ نه په ډکو او خوځوونکو
سترگو یی لاندی وکتل گوري چی سپنا
دری کسانو رانیولی او په زوری
موثر ته خيجوی د حکمت سترگی
کړیغی راوپر سیدی جمشید ته یی غږ
وکر چی کار ټول نوکرانو ته وسپاره
ته په منډه رازه ما پسی دواړه ډیر په
بیره لاندی کیوتل د جمشید موثر ولاړ
وو حکمت وروختو جمشید گادی روان
کړ پوښتنه یی له حکمته وکړه خو
حکمت ورته ویل چی دی موثر پسی
گړندی درزه موثر په تنگو تنگو کوسو
کی تر بناره ووت حکمت دوی

ورپسی وو حکمت سره دا مهال هم
توپانچه وه حُکه چی قرار گاه کی یی
ورکری وه موثر ډیر گړندی روان وو
هر رقم ډریور نشو رانیوی خو حکمت
دوی حان پسی ورور ساوه دهغوی
موثر یوی دبنتی ته ننوت حکمت دوی
ورپسی دچی خوانه راتاو شول او
دغلو دموثر مخی ته ودرید حکمت تر
موثره کیوت نستونی یی رابد وهلی وو
توری چشمی یی په سترگو وی
دغروور نه په ډکه لهجه یی ټولو ته
وویل چی ماته تسلیم شی
گنی ماته مو ډیر بڼه چل راخی حکمت
هغوی ټولو کسانو ورپوری وخنډل او

دوو ملگرو ته یی وویل چی په ټوپک
یی کار ورختم کړي حکمت تر هغی
مخکی هغوی دواړه وویشتل ټولو
حکمت ته ماشی برابری کړی خو دا
وخت دحکمت ملگری راغلل او خالی
دری کسه ژوندی پاتی شول نور ټول
یی ووژل.
هغه دری کسه نو حکمت ته خدای په
لاس ورکړل حکمت په جمشید ته له
ویلو مخکی قرار گاه ته زنگ وهلی
وو او ټول ملگری یی راغوبنتی وو
دحکمت دوی موټر ملگرو یی تعقیب
کړی وو او په اخر کی یی حکمت سره
پوره پوره همکاري وکړه.

دحکمت ملگرو هغه دری کسان سخت
ووهل حتی تر دی چی له وینو یی
خپلی ډکی شوی هغوی ورته ددوی
دمشرانو په باره کی وویل حکمت
پوهیده چی کولای شی همدی لینک نه
خپل پلار ته هم ورسیری نو دی
کسانو چی کوم خای وروخود دخپلو
ملگرو سره هلته هم ولاړ چی دجمیل
چوک سره وو حکمت خپل مخ نه ټوټه
تاوه کړه جمشید یی خپل هوټل ته ولیر ه
ورته ویی ویل که خوک هغه هوټل ته
په هغه انجلی یا بلی پسی راغلل او په
زور یی بوتله نو ماته بیا خبر راولیکه
جمشید ولاړ حکمت ددی هوټل دمشر

څخه غوښتنه وکړه تر څو څلور کوټی
ورکړی خو دا هوټل پوره ډک وو
حکمت ددی هوټل په سنگ کی یو
عادی هوټل کی خونی و نیولی پوره
څلور خونی یی و نیولی ټول ملگری
یی پکی ځای کړل داوخت جمشید
حکمت پسی خبر راوړلیگو چی ډیر
کسان راغلی وو او جمشید ته یی
ډیری توندی خبری کړی او دا یی هم
ورته ویلی چی هغه کسان په یوی
جینی پسی رالیځلی وو هغه جینی څه
شوه اوزما کسان څه شو او یلی که په
دری ساعتونو کی دی زما نفر راپیدا
نکړل والا هی چی داتوله میخانه درته

په دابل مخ راواروم حکمت لا
خوشحاله شو حُکّه پوهیده چی داسی
لینکونه یی تر پلاره رسولای شي
جمشید چی سخت وویرید او ددی غم
ورسره وو چی هڅی نه په ریشتیا راته
ساقی خانه وړانه نکړي نو لکه دلیونو
پشان یی هاخوا او دی خوا مندی
وهلی دری ساعته پوره شو هغه خلک
راغلل ټولو دخپلو کلاشنکوفونو لټونه
کش کړل تر څو ورته میخانه په بل مخ
راواروی داخل نو چی څنگه یی برید
کاوه دهر کس په سر توفنگچه کینودل
شوه ټولو نه اصلحی ټولی شوی او
ټول یی په موټر کی تر خپل ټاکل شوی

حایه پوری را اورسول هلته یی ددوی
خخه هم پلتنی شروع کری داکسان
هماغه هوئل والا وو کوم چی مخکی
کس ورته خودلی وو خو حکمت دوی
ته خدای آسانه په لاس ورکړل
حکمت جمشید خپلی قرار گاه ته
راو غوښت پوښتنه یی ورنه وکړه چی
ولی دی په هوئل اټیک ونشو جمشید
ورته وویل چی یاره نه یم خبر حکمت
چی هر وخت ورته موسی د بدیو مشر
راو غوښت نو جمشید ته یی وویل تا
چی ویل دی جینی پسی ډیر زورور
خلک گرخی ایا تاته دا موسی کی
زورور انسان معلومیده جمشید چی

موسی و کوت سترگی یی کریخی
راووتی

موسی هم د جمشید په لیدو یو اوږد
اسویلی وکړ جمشید حکمت ته وویل
چی ما او تا یوازی خبری کوای شو
حکمت وویل هو ولی نه رازه دواړه
بیرون ووتل جمشید حکمت ته
وویل: کوم چاته چی ته موسی کی وایی
دا موسی کی ندی بلکی دا خان موسی
خان دی

ددی پر سر دپاکستان حکومت غټ
انعام ایینی دی حکمت ورنه وپوښتل
ولی .

جمشید وویل دلته پاکستان کی چی هر

څوک و غواړي څوک قتل کړي او
.څوک مړ کړي نو دپته وایی
حکمت سمدلاسه دجمشید غاړی ته
لاس واچوه چی دا خبره تا ماته مخکی
.ولی نه کوله

جمشید وویل چی مخکی او وروسته
څه معنا خو اوس می درته وکړه کنه
حکمت ورته وویل ته نه پوهیږی چی
زه صرف همداسی خلکو پسی گرځم
چی بد کاران وی قاتلین وی حکمت
منډه کړه د موسی پسی موسی اخر
ورته وویل چی داسی ډیر کسان می
مخی ته زی رازی نه یی پیژنم
دموسی نه یی دپتن حای پښتنه وکړه

داوخت یعقوب دی حای ته راغی د
حکمت دیلار عکس یی په لاس کی وو
هر کله چی جمشید د حکمت دیلار
عکس ولید سترگی یی راووتی او یو
دم یی منډه کړه او په دروازو ووتو
حکمت ورته پام وو خو هیڅ غبرگون
یی هم ونښود حکمت موسی ته د فضل
کاکا چی پلار یی وو عکس وځود
موسی راسا وویل دا کس خو ماته
همدغی هوټل والا په لاس راکړی وو
حکمت یو دم فکر کی شو خو بیایي
فکر وکړ چی امکان لري موسی
دروغ وایی خو موسی ورته قسم وکړ
ورته یی وویل چی ماته همدی جمشید

پِیسی هم راکری او دا سپین گیری بابا
یی هم راوست زه واقعا ستا په پلار
سخت خفه شوم حُکه چی سپین زیری
وو

خو ها زه خپل کارو بار کووم ماته
دهیچا پروا هم نه رازی وس ته جمشید
راوله لس کاله یی هم درته ساتم
حکمت یعقوب ته غور کی وویل: چی
موسی دی نشه کری یعقوب موسی ته
پیچکاری وکړه حکمت ووتلو جمشید
پسی اول خو حای معلوم سیده لاره
ورپسی هوئل ته یعقوب ورته وویل
چی حکمته رازه چی نن خو یی ددی
هوئل نه خلاص کو چی بیا چاسره

داسی کوی نه حکمت وویل نه جمشید
زما ډیر کلک ملگری دی خو اول باید
چی دا

چی دا معلوم کو چی قیصه څه ده
حکمت په هوټل ورننوت سره داصلحو
ټول سیلانیان وویړیدل ټول غاری ته
ووتل حکمت په یو بیل ډول غرور په
هوټل کی روان وو ټولو خلکو ورته
کتل ټول هغه کسان چی مخکی راغلی
و او حکمت یی کتلی وو نو ډیر حیران
شول چی دا ډول عاجز انسان او

دومره قوت حکمت دھوئل دفتر ته
ورغی دھوئل مشر یی راوباسلو
دجمشید پوښتنه یی ورنه وکړه هغی
ورته وویل چی هغه خو ستا تر ټولو
تکړه ملگری وو نو ستا نه بغیر به ولی
. چاته معلوم وي

حکمت پوه شو چی هوئل کی نشته خو
بیایی هم هوئل لت په لت واړوه
حکمت دھوئل نه راووت فکر کی شو
چی څه وکي یو ځل بیا لاړو موسی
پسی موسی ته یی وویل چی زما پلار
چیرته بندی دی هغه ځای یی
وراوځوده خو حکمت ته یی وویل چی
ته به یوازی ورځی زه خپله امضا

در کووم تاته به په هماغی امضا خپل
پلار درکړی حکمت ورته وویل چی
زه ستا امضا ته اړتیا نلرم خو موسی
ورته وویل چی ته دهغی خای عسکرو
سره نشی جنگیدای حکمت موسی تر
مری ونیو ورته یی وویل چی پته لار
راوځایه تر څو دجمشید نه ژر پلار ته
ورسیرم موسی ورته وویل په رضایی
در ځایم خو زما قرارگاه به نه
راورانوی ژمنه وکړی حکمت ورسره
ومنله حکمت په فورنر کی کیناست
پین شت یی واچوه توری چشمی یی
هم واچول گیره یی هم برابره کړه ځان
یی په دوه ساعته کی دموسی تر قرار

گاه ورساوه فورنر یی ډیر تیز وچلاوه
په دروازه کی یی دموسی لاسلیک
بنکاره کړ پرینودل شو خان یی تر
پتن لاری ورساوه چی خلورمه لاره
وه حکمت په هماغه لاره وروان شو
ددوه کوڅونه وروسته گوری چی پدی
لاره کی یی هم عسکر ودرولی خو
ډیر نه وو دوه وو که چیرته یی جنگ
ورسره کاوه نو جامی یی خیرنی
کیدلی بیا ورباندی خلکو شک کولو او
که دموسی امضای یی هم وربنودله نو
ورته یی ویل چی په دی لاره نو ولی
راغلی حکمت په دوو کی گیر کړ
داوخت یو کس راغی هغه یو کس ته

یی دېوډی خوړلو وویل حکمت
غوښتل دایو سره څه چل وکړی ځان
ورنه خلاص کړی نوی تیځه
راواخیسته دایو یی په سر ووځلو سیده
سړی په ځمکه راپریوت حکمت ور نه
دبی سده کیدلو نه مخکی بښنه
وغوښته نور ور نه روان شو ځان یی
په منډه تر پلاره ورساوه حکمت په دی
لاره ځکه راغی چی تر څو دجمشید نه
مخکی او ژر ورسیری
هغه پوهیده چی جمشید به دحکمت
دپلار بیولو پسی راځی ځکه چی
موسی به ضرور دحکمت دپلار ځای
حکمت ته خوده هماغسی وهم شول

حکمت چی ور غی پلار یی نه وو
حکمت سخت غوسی و نیو شاوخوا
عسکرو ته یی وویل چی دفضل کاکا
په نوم بندی چیری دی هغوی ورته
ووئل هغه چی هر چا راوستی وو
بیرته بوتلو حکمت بیا سر ته لاسونه
ونیول بیا یی خپله ناکامی حس کړه
خو ماته یی ونه منله پوهیده چی
جمشید به تر لری حایه نه وي تللی چی
بیرون ووتلو خپل فرونر ته یی حان په
منډه ورساوه گوري چی یعقوب سره
دملگرو یی جمشید ترلی او فضل کاکا
ورسره بی هوښه پروت دی سر یی
خریدلی وو حکمت ورته کښیناست

لاس یی ورته په مخ تیر کړ سترگو نه
سختی دردناکی اوښکی تویی شویی
شوی دا اوښکی دخوشحالی وی
حکمت شاته سیت کی فرونر دخپل
پلار سر پخپلو زنگونو کینود سترگو
نه یی اوښکی روانی وی دپلار ټول
یادونه یو یو ورپه زړه کیدل حکمت
خپل پلار دپاکستان مشهور هسپتال کی
بستر کړ خپله لار تر څو دجمشید
قیصه معلومه کړي.

حکمت دجمشید مخی ته کیناست
دحکمت ملگرو جمشید سخت ویرولی
وو چاقو گان او سری وینی او غوښی
یی دانسانانو وربنولی وی جمشید

دډیری ویری نه دحکمت مخی ته
لږزیده حکمت یی مخی ته ناست وو
او اوسپنیز سپرینز یی په گوټو
خرخاوه سر یی خړولی وو په
یو غرور ناک انداز ناست وو
حکمت خپلو ملگرو ته وویل چی
دجمشید خوله خلاصه کړی لاسونه یی
هم خلاص کړی او یو ټوپک ورکړی
ټولو په ډیر تعجب دحکمت امر ومانه
ټوپک چی یی جمشید ته ورکړ جمشید
ته یی وویل چی نن تاسره ټوپک دی
خان وژنی که ما جمشید دټوپک شپیلی
حکمت ته ورواړوله حکمت سگریټ
ولگوه جمشید غوښتل ډز وکړی خو

چی یی دتوپک گوتمه کش کره نو
توپک کی گولی نه وه حکمت ورنه
توپک واخیست او ورته ویی ویل:پوه
شوم چی هر خومره بښیځنی دی راسره
کری د خه نیت په موخه نه وی او نه
هم دتوبی ویستلو شوق لری جمشید تر
اوسه دحکمت خخه وهل نه وو
خوړلی نو دی وخت کی خو بیخی ډاډه
شو حکمت وذر نه روان شو خو یو دم
یی مخ ورته راواړوو او جمشید یی په
پښه وویشت دجمشید چغه ډیره لوړه
شوه ټوله کوټه کی یی انگازه وکړه
حکمت ورته وویل لگ درد خو به دی
حس کری وی کنه جمشید چغی وهلی

او زگیروی یی کول ورته یی وویل یو
سوال درنه کوم که دی سم جواب
رانکر داخل دی په دی سر ولم او بله
خبره چی دافکر ونکړی ستا نه بغیر
زه هیڅ کوم بله لاره نلرم تر څو خپلو
دشمنانو ته ورسیرم ماسره زرغون هم
شته جمشید هک حیران شو چی دی
ته دزرغون په باره کی چا وویل
حکمت ورته وویل یاره حیرانیره مه
زه چی ستا په حقیقت پوهیدای شم
دزرغون په حقیقت نشم پوهیدای خو
زه پوهیرم تاسی خالی پیسی اخیستی
خو چا درکړی صفا ووايه کنه تا به
وولم او زرغون نه به ټول معلومات

واخلم جمشید ورته هر څه وویل چی
ماته پیسی افغانستان کی دعلي شاه او
زرداد په نوم دوو کسانو راکړی راته
ویی ویل چی هر څومره پیسی دی
پکار وي زه یی درلیرم خو ته خالي
حکمت مصروف وساته او فضل بندی
وساته.

حکمت ورته وویل چی وه دخدای
ظالمه ته خو زما تر ټولو څه ملگری
وی تا ولی ماسره داسی وکړل جمشید
ورته وویل چی پیسی څه او بد نه
پیژنی حکمت جمشید هم پریخود
موسی یی هم پریښود جمشید خپل
هوټل ته ولاړ او موسی خپلی قرار گاه

ته حکمت چی پوه شو خپلو ځایونو ته
ورسیدل نو یعقوب ته یی وویل: چی
همدغه ددوهم پلان خه وخت دی ددی
دواړو پلټنو انسانانو نه دانړی بی غمه
کړه یعقوب دوی دا مهال حکمت سره
دپلار په قرار گاه کی وو خو دحکمت
پلار لا په هوش نه وو راغلی هغوی
ورته ډیره زیاته نشه ورکړی وه لس
ساعته وروسته هم په سد نه وو راغلی
یعقوب دریموت بتن کیکار له دموسی
قرار گاه اود جمشید هوټل سره دټولو
سیلانیانو په بل مخ واوریدل شنی
لوخړی ورنه جگي شوی حکمت
یعقوب ته وویل چی ددوی دواړو

قیصه خو می ختمه کړه خو زما وس
هم لا پاکستان کی یو کار شته یعقوب
وپوښتل بل څه کار لری یاره حکمت
ورته وویل زما پلار که په حوش
راغی ورته دازادی زیری ورکړی او
ورته ووايي چی حکمت ډیر ژر راځي
حکمت راغی پینور ته په هوټلونو
گرځیده ډیر وگرځیده اخر کی ستری
شو غوښتل یی دمه وکړي د سیند
غار یی ته راغی یوه زخمی مرغی یی
وکتله راوچته یی کړه ویی کتله یو
وزر یی مات وو مرغی یخنی نیولی
وه حکمت خپل تخرگ کی دننه کړه
روان شو مخ چی یی راواړوه گوری

چی شاته یی سپنا و لاره ده حکمت
دخوبنی نه دواو لفظ راووتو سپنا او
حکمت د سیند په غاړه یو څه کیناستل
بیا حکمت ورتا وویل ته پلار کورنی
څه لری کنه سپنا ورته وویل هو لرم
یی داسی څوک به هم وي کی مور او
پلار ونلری حکمت تجربه اخیستی وه
د جمشید نه ځکه هغه هم ورته دروغ
ویلی وو حکمت غوښتل معلوم کړی
چی سپنا خو به جاسوسه نه ویخو سپنا
جاسوسه ونه ختله حکمت د غرور نه
په ډک تندی په فرونر کی یی سپنا تر
قرار گاه راوړسوله حکمت چی تر
موثره راکیوت گوری چی پلار یی

کت کیناست دی او دحکمت ملگری
ورسره گپ شپ لگوی حکمت په
دواړو گونډو کیناست سخت یی وژړل
دپلار دوباره ژوند ورته ډیر جرات
ورکړ پلار او حکمت دواړو خه
وژړل ټولو خه گپ شپ ولگوو
يعقوب حکمت ته غږ کړ چی حکمته
ته راشه حکمت چی ورغی حکمت ته
یی ویل چی وروره خوشحاله یم چی
تاته هر څه دی درور سیدل خو زما
لپاره به زما کار ونکړی حکمت ورته
په ولی لاس کینود او ورسره ژمنه یی
وکره چی ژمنه ده ستا کار به هم
ضرور وکړم دا وخت سپنا راغله

حکمت ته یی وویل: حکمته تا کوم
وخت کی دموسی په قرار گاه
اود جمشید په هوټل کی بمونه خای پر
خای کری ول حکمت ورته وویل: هر
کله چی موږ جمشید خوشی کولو هغی
نه مخکی اول زه ولاړم او اول
د جمشید هوټل ته می پوره پنځه لس
بمونه ننه باسل چی یعقوب له قرار گاه
نه راوباسلی وو ټول مانه ویریدل ما نه
یی تلاشی ملاشی وانه خيسته ټول
بمونه می هلته هم خائته برابر کړل بیا
لاړم دموسی قرار گاه کی می پوره
لس بمه د موسی په امضا خای پر خای
کړل او ټول والوټل ټولو شاته د

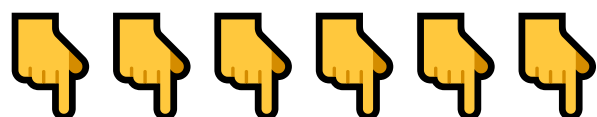
حکمت دپلار په گډون دی قیصی ته
غور تیولی وو حکمت ته یی چکچکی
وو هلی حکمت دتولو نه خدای پامانی
واخیسته یعقوب ورته د غره نه هاخوا
یو موټر برابر کړ تر څو پلار او
حکمت یی تر خپل کلی ورسوی
حکمت یوځل بیا دسپین غر په سخته
لاره روان شو افغانستان ته زخمی
مرغی هم روغه شوی وه هغه یی هم
غوښتل ځان سره تر افغانستانه
ورسوی هر کله چی حکمت مرغی د
سپین اخري ځای ته یی ورسوله
مرغی پخپله په حرکت راغله او پر
والوتله حکمت خپل کور ته لاړ دخپلی

مور سره یی وکتل خپل ترونه چی یی
وکتل ترونو چی فضل وکوت نو
حیران شول حکمت ورته وویل
حیرانیری مه زه پوهیرم پلار می تاسو
وری وو او بندی کری وو ډیری
پیسی موی په سر ورکری وی
دواړو ترونو رنگونه یی ژیر شول بیا
یی ورته وویل زما ټول مصرف مو په
پاکستات کی دجمشید په هوټل کی په
غاره اخیستی وو مور مو راته دلته
ساتله او پلار مو موسی سره راته
ساتلو دا دومره پیسی مو له کومه کری
دواړه ترونه یی غلی وو دحکمت
وریندار چاقو باندی رومیان میده کول

حکمت ورنه چاقو واخیست دزرداد په
غار ه یی کینود لومړی یی ورته وویل
چی زه دقتلونو سره وس اموخته شوی
یم تا هم وژلی شم کاکا خو دا راته
ووايه چی پیسی چا درکړی وی
دحکمت مور له حکمت څخه چاقو
واخیست حکمت یی دوه کلکی کلکی
سپیری کش کړ ورته ویی ویل چی
دومره وخت نه وروسته می په کور
خوشحالی راغلی دا راباندی وس ولی
غم کوی دوی ته دی خدای سزا
ورکړی دواړو ترونو یی پخپله گناه
ومنله بېنه یی و غوښته حکمت دواړه
معاف کړل.

او حکمت ورڅخه راغللو خار ته او
خپل ژوند یی په خار کی تیر کړ
پای

داقېسه ريښتونی ده ما د خپل ماما
دور کیدو په یاد کی لیکلی ده ستاسی
ټولو څخه هیله لرم چی خوڅه شوی
مو وي او خوند مو ورنه اخیستی وی
که غواړی چی بله برخه یی هم ولیک

دوهم ټوک

حکمت پوره لس ورخی کلی کی ٚ
دخپل مور اوپلار سره تیری کری
کاکاگانو سره یی هم عادی حالت غوره
کړ.

د دومره وخت نه وروسته راغی جلال
آباد بنار ته غوښتل یی تر څو دسپنا
سره واده وکړي خو هغی ته یی په
سپین غر کی یو کور جوړ کری وو
چی تر څو ددوی دکور مثلی حل شی
نو بیا به سپنا هم خپل کور ته راوولی او
واده به ورسره وکړي.

ډوډی او دخوراک نور ټول سامان به
دیعقوب کسانو وروړل سپنا که څه هم

انتظار یی نشو کولای حُکَہ چی داسی
یوہ بَنُحَہ چی ٲول عمر ٲہ هوٲلونو
گر حیدلی وی هغه بیا چیرته دومره
انتظار کولای شی
دحکمت لٲاره یی ٲہ حُان دومره سختہ
تیروله.

حکمت ٲہ بنار کی خیل ژوند روان کر
کور یی هم ونیو او ٲلار ته یی کسب
برابر کر خو خٲله یی دبل خہ اراده
لرله.

ٲلار ته یی یو دوکان جوړ کر تر خو
. ٲلار یی ٲکی سوٲ خرڅ کړي
حکمت ٲاکستان کی دجمشید ٲہ هوٲل
یعنی بیست ویسٲران کی دسوٲ

دجور لو عالی طریقه زده کری وه
اوخوندور سوپ یو خو ورخی پوخ کر
پخپله یی اول کی خرخاوه خو بیا
وروسته یی خپل پلار ته پریخود حکه
چی په لږ وخت کی یی ډیر شهرت پیدا
کر.

او حکمت هم نور نه غوښتل چی دلته
پاتی شي پخپله یی تکل وکر چی لار
شي سپنا پسی سپین غر ته تر خو هغه
هم راوولی ښار ته خو دا دومره اسانه
نه وه ولی چی اخر پښتو ده مور پلار
به یی څه ورته وایی ایا ورسره به یی
ومني او کنه خو بیا به یی هم دموبایل
له لاری دسپنا سره اړیکه نیوله.

دسپنا ټول حال یی اخیست فکر یی
کاوه چی ټول مشکلات ده خپله حل
کړي نو دا خو لا وړه خبره ده روان
شو غوښتل یی سپین غر ته ولاړ سی
جلال اباد ښار کی تلاشی چوک ته
خیرمه د میرانو کلی ته تلونکی یو
موټر ته غوښتل یی تر څو ورپورته
سی. داوخت ورته ادریس دشالخوا نه
غږ وکړ ادریس دحکمت دکلي
دوختونو نه ملگری وو ادریس دوی
هم چی دکلی دتکلیفونو نه نور په تنگ
شوی وو دوی هم ښار ته کډه راوړی
وه ادریس له حکمت سره یو څه
کښینات ښار یی ورسره وکړ بیا یی

ورنه پوښتنه وکړه
چی یاره چیرته روان یی حکمت ورته
وویل چی ولا وروره یو جینی وه
پاکستان کی می خوځه شوی وه ماته
جمشید ویلی وو چی دی جینی پسی
دلته زورور خلک گرځی او ما ورته
ویلی وو چی زه هم دزور پسی گرځم
او خدای که زور راکړ نو دپلار دغچ
نه وروسته به همدغه انجلی خپلوم
دپلار دشمانان می پیدا کړل خو خپله
وینه می وختله ځکه می ورته څه ونه
ویل او وس نو غواړم سپنا هم خپله
کړم بس زړه می داوایی چی دادومره
مشکلات چی می پخپله حل کړل داهم

حل کولای شم ادریس ورته په خوله
لاس کینود ورته ویی ویل پام کوه
دامشکلات تاندی حل کری ما او تاڅه
انسانان یو کمزوری وجود حکمت
ورته وویل چی یاره داخو منم چی هر
څه الله تعالی کوی خو کمزوری به
انشالله دومره نه یو

ادریس ورته وویل: فکر وکه که چیرته
ته دټول جهان پادشاه شی خو په یوه
دبښته کی بند پاتی شوی او سخت تری
یی او یو کس سره اوبه دی تاته وایی
چی ټوله بادشاهی دی ما پسی ولیکه
زه به درته اوبه درکړم ته به یی
ورپسی ولیکی کنه حکمت وویل هو

. ليڪم يي

نو ادريس وويل :چي ته يو گيلاس اوبه
خائنه دبنته کي نشي پيداڪولاي نو ته
بيا ڇنگه خائنه زورور وائي دحڪمت
سر په دي کيسه پوره خلاص شو ولاړ
جومات ته دوه رکعتہ نفل لمونځ يي
وڪر بيا يي توبه وويستله دخيلي غلطي
. احساس ورته وشو

بیرته راغي خپل کور ته خپل مور ته
يي دسپنا په باره کي ٽوله خبره وڪړه
پلار يي هم قيصه واوریده مور يي
ورنه په دي خبره سخته خفه شوه چي
حڪمت خان لپاره خالي دھوٽلونو
استعمال شوي جيني خوڅه ڪري ده

مور یی ورته وویل چی دی جینی نه
تیر شه دبادشا لور و غواره درته
غوارم یی خو حکمت خپله ضد نیولی
وو خو دیو څه ټینگار وروسته یی خپل
مور او پلار رازی کرل مور او پلار
یی هم غوښتل چی خپله انگور ووینی
نو حکمت سم دلاسه ادریس ته زنگ
وو هلو چی موټر راوی ادریس دوی
نوی نوی موټر رانیولی وو ادریس
موټر راوستو حکمت چی په پیخور
کی یی موټر یاد کړی هم وو خو بیا
یی هم ادریس ته یی وویل چی ته ورته
کینه.

حکمت دوی یی سره دمور او پلار

دسپين غر تر لمنی راورسول په لاره
کی حکمت خپل کلی هم ولیده خو
ورتاو نشو حُکه چی هر کله به دی
کلی ته ورننوت خپل د سختی وختونه
به وریاد شول

هغی نه غوښتل چی نور خپل سخت
وختونه رایاد کړي

حکمت یو حُل بیا دسپين غر په لارو
مخ په پورته روان شو خو دا حُلی
ورسره سپين ږیری پلار او سپين
سری مور هم وه

حکمت تر سپين غر یو حُل بیا واوریدو
خو دا حُلی ورته دی تگ هیڅ خوند
ورنکړ حان یی دیعقوب قرار گاه ته

ورساوه مور او پلار یی قرار گاه کی
کینول قرار گاه کی یی ډیر درناوی
و شو خو دی وخت کی قرار گاه
دافغانستان خواته رانږدی شوی وه تر
خو جنگ له نږدی وڅاری بلکی
افغانستان کی وه مور او پلار یی قرار
گاه کی پرینودل خپله ولاړ سپنا پسی
سپنا یی راروانه کړه هر کله چی قرار
گاه ته نږدی شو شنی لوخړی له قرار
گاه نه پورته شولی بی پیلوټه الوتکو په
قرار گاه برید وکړ دحکمت دقرار گاه
ټول ملگری هواکی لوغړن لوغړن
پورته شول حکمت چی قرار گاه کی
یی دبی پیلوټه الوتکو څخه دځان

ژ غورنی سختی طریقی زده کری وی
نو سپنا ته یی وویل چی مزه چیرته
سپنا چی وکتل گوری بی پیلوته تیاره
ددوی خواته راروانی دی نوی
دویری شاته منډه کړه حکمت ورپسی
ډیر غرونه وکړل خو اجل چی راشی
بیا دپته نه گوری حکمت ورته کتل
چی سپنا باندی یو بم دبی پیلوته لخوانه
راغی حکمت دتیری شاته ځان پټ کړ
او سپنا یی په مخکی لکه د بال پشان
هواته پورته شوه او د سپنا دردوونکی
چغی سره یی خپله بی وسی حس کړه
ژړا ورغله دسخت درد نه یی دبی
وسی ترخی اوښکی تویی کری بی

پیلوټه حکمت ونه کوت نو حُکه
ولاری خو پدی تش میدان کی خالی
حکمت ژوندی پاتی شو حکمت چی
وکتل گوری چی دافغانستان کومانډو
قرار گاه ته ننوزی نو خپله تومانچه
یی راوخیسته غوښتل یی چی یو هم
ورنه ژوندی پاتی نشی سخت دغوسی
اخري حالت کی وو داوخت یعقوب تر
لاسه ونیو یعقوب په ولی سخت ټپی
شوی وو حکمت یی په زوره له هغه
حایه راوباسلو حکمت غوښتل چی کم
از کم دخپل پلار مړي خو خپله ښخ
کړی خو یعقوب ورته وویل چی وس
نه کیری خدای به خیر کړی رازه چی

خو حکمت دسپنا یو هډوکی له خان
سره وچت کړ موچی یی کړ او روان
شو پېښور ته.

داچی پېخور کی یی څوک پیژند کلو
هم نه وو خو بیا هم دیو څه مزل
وروسته یو موټر په ډراډر کی تیریده
حکمت ورته لاس ونيو موټروان چی
یی وکوت حق حیران شو سترگی یی
کړیغی راووتی.

په موټر کی ناست زلمی جمشید دی
حکمت بیخی حیران شو خو داچی
دامهال یی جمشید ته سخته اړتیا وه نو
ورسره کښیناست هیڅ یی هم ورته ونه
ویل حکمت په لاره درد بی هوښه کړ

واقعا چي سخته ده پلار او مور درنه
بيل ولاړ شي يو ملگري دي هم ژوندي
پاتي نشي او مينه دي هم ستا په مخي
بي پيلوټه په هوا کړي حکمت د درد
دلاسه بي هوښه شوي وو يو وخت کي
چي راپاسيد گوري يو وي اي پي
هسپتال کي پروت دي په سنگ کي يي
يعقوب پروت وو جمشيد په ناسته ويده
وو سهار وو دروغتون نه بهر دچنچنو
چنهار اوريدل کيده دلمر يوه وړه
وړانگه دحکمت په مخ لگيده چي
حکمت يي ارام ته نه پريخود حکمت
له خپلي بستري پاسيد سيرم او کنول
يي لري کړل دکړکي خواته ورغي

تازه هوا وه داشداري پرده يي لري
کړه يو خو اوږدي اوږدي ساگاني يي
واخيستي بيرته راغي خپل کټ خواته
اول يي جمشيد ته وکتل خان سره يي
وويل چي دا نو څنگه اول کي يي
غولولم داسي يي کول وس به نو څه
مطلب يي وي خو نه وس هيڅوک
مطلب نلري ولي چي زه څوک نلرم
داوخت يوه نرسه راغله حکمت ته يي
ددوايي دخورلو سپارښتنه وکړه نرسي
شربت راواخيست سر يي تري لري
کړ او دبوټل په سر کي يي حکمت ته
شربت واچوه حکمت په ډير خوند سره
دشربت گوټ تير کړ.

یو څه ارام شوی وو ذهني ستړيا يي
هم ختمه شوی وه داوخت يعقوب هم
په سد راغي جمشيد لا هماغسي ويده
دوی دواړه بيرون ووتل غوښتل چی
دخوراک لپاره څه پيدا کړي
دروغتون نه په یو څه واټن کی یو
مشهور هوټل دی هوټل ته به صرف
بهرنی سیلانیان راتلل او دلته به پاتی
کیدل نور هیچاته هم اجازه نه وه
حکمت او یعقوب شاوخوا ډیر وکتل بل
هوټل یی پیدا نکړ زړه نازړه همدی
هوټل ته ور ننوتل هوټل کی ریشتیا هم
هر رقم خکلی انجونی گرځیدلی
دادجمشيد د هوټل په څیر نه وو نو

حکمت چي ورننوت شاوخوايي
گروپونو ته کتل رقم رقم گروپونه پکي
لکيدلي وو کاشي يي داسي جوړه وه
لکه په سمندر کي چي روان يي داسي
رنگ يي وو او داسي خاي وو چي
پيني به دي خيرني هم وي بس چي به
ورننوتلي پيني به دي هم پاکيدلي ولي
چي هر وخت به يي صفايي کارانو
صفا کاوه هر رقم گيلاسونه شراب او
بنگاوې اپيم تروه کبان ورسره نارنج
رقم رقم جامونه دسيلانيانو په لاس کي
وو سيلانيان ټول دخپلو معشوقو سره
ناست ول او هر يو ته خدای په
پاکستان کي جنت برابر کړي وو نو

حکمت چي دا حالت ولید هغه حدیث
وریاد شو چي دادنیا دکافر لپاره جنت
اودمسلمان لپاره دوزخ دی.
حکمت ولاړ د هوټل مشرانو ته غوښتل
یي ورڅخه یو څه په پور واخلي خو
هغوی چي ددوی حالت ولید حکمت
دوی ورته لیونیان ښکاره شول خپلو
ساتونکو ته یي امر وکړ چي له هوټله
یي وباسي یو ساتونکی حکمت ته
لاس واچو حکمت ورته وویل په
ارامۍ مو پریردی څو او که په زور
شوه والا هی که می ستاسی هغه دادا
هم له دی زایه وباسی یو تن عسکر
حکمت ته کلکه سپیره ورکړه نور نو

حکمت خان قابو نشوی کرای په هوټل
کی ونښتل حکمت به هر یوه ته لاس
اچوه هغوی پری پیر وو دا حل یی بیا
دقسمت مور مړه وه خه وهل یی
وخورل خو دوی هم پکی یو دوه تنه
خه برابر کړل

داوخت دمهلې پولیس راغلل حکمت
دوی یی ولچک کړل د هوټل ساتونکو
په لور اواز وویل چی هوټل ته ملنگ
صاحب چی ددی لوی هوټل مشر دی
تشریف راوړی ټول خلک حیران
شول چی تر اوسه چا ملنگ صاحب
لیدلی لا ندی او بل ملنگ صاحب هر
هیواد کی بیل بیل کاروبارونه لری نو

هغه نن دلته ديو جنگ په سر ولى
رازي ملنگ صاحب دننه راغى
حکمت دوى چى وکتل هک حيران
پاتى شول حکمت يعقوب ته وکتل
ورته يى ويل چى دانو سنگه کيدای
شى

ملنگ صاحب د حکمت ملگری جمشيد
وو دا دومره غټ هوټل ټول دجمشيد
وو .

جمشيد دپوليسو نه حکمت او يعقوب
خلاص کړل حکمت او يعقوب دوى
يى خان سره د هوټل دفتر ته چى اخرى
منزل کى وبوتلل
شپارلس منزله هوټل وو په

پنځلسم کی یی دجمشید دفتر وو حکمت
چی لڳ څه ارامی یی حس کری وه بیا
نا ارامه شو.

جمشید ورځینی وپوښتل چی څه اړتیا
وه تاسی له ساتونکو سره مو جنگ
کاوه او چی له روغتون نه راوتلی نو
زه خو به مو راپاسولی وم کنه دا که
تاسی وس پولیسو ولا بوتلی وای ما به
بیا چیرته لتولای حکمت ورته صفا
صفا وویل: گوره جمشیده ستا دکلیمی
نه بغیر زه په هیڅ هم باور نلرم ته
داخلی هڅه مکوه چی زما باور لاسته
راوړی هغه یو وخت وو جمشید ورته
ووویل چی زه ستا باور لاسته نه راوړم

بلکی لاسته راوړی می دی حُکه چی
مادرته تر اوسه ندی ویلی چی پر ما
باور وکړه او ته خپله راته دا خبره
کوی دواړه سره کښیناستل یو کوک او
تروه کبان یی راو غوښتل دری واړو
خه په مزه مزه کبان خوړل حکمت
دجمشید نه دخوراک منځ کی پوښتنه
وکړه چی خا ته دا راته ووايه څنگه بچ
شوی او بیا درته زما ادرس له کومه
شو او دا حل غواړی راسره کوم گیم
وکړی جمشید ورته وویل: کبان خوره
دا اوړدی قیصی دی وخت نیسی هر
کله چی خوراک ختم شو نو جمشید پی
جی سیستم جوړ کړ مو زیکی پی پکی

ولنگاوه حکمت غورونه بند کرل
يعقوب هم بيرون ووت جمشيد هم
ورسره راووت ټول راغلل په هوټل
کي دحوض تر څنگ کښينا ستل جمشيد
حمت ته وويل: ياره هغه ورځ باندې
زما دمرگ سل فيصده چانس وو خو تا
چي زه داسي ناساپي خوشي کړم زه
ستا په نيت پوه شوم زه دومره ساده نه
وم لکه څومره ساده چي دي مينتلي وم
زه په هر څه پوهيدم حتی تر دي ما
پوره دري کاله نظامي څانگه کي کار
کړي دي زه چي تا پريښودم زه مستقيم
لاړم ماما کره هلته مي پوره يوه اونۍ
تيره کړه.

دیو عادی انسان په رقم به می هلته
ژوند کاوه دهفتی په دوهمه ورځ خبر
سوم چی بیست ویستران دناملومو
وسلوالو لخوا والوزول شو او هم
دموسی قرار گاه هو که چیری ته
دپاکستان حکومت ته وواپی چی
دموسی قرار گاه ما ختمه کړه او
موسی هم ما وواژه نو هغوی تاته لوی
انعام لری.

خو که دبیسټ ویستران نه خبر شول
بیا نو زندان دی مبارک شه دبیسټ
ویستران په حقیقت یوازی یو زه خبر
یم یو ته او یو یعقوب نو باید خولی
بندی کړو او دغه انعام پر یوځای

. واخلو

حکمت ورته وویل داسی انعام زما
پکار ندی زه هیڅوک نلرم باید چی زه
دخیلوانو غچ واخلم

دمور دپلار دسپین غر زخمی مرغی
یو حل بیا روغه شوی او دا ددی لپاره
چی دظالمانو خای تنور وگرځوي
حکمت او یعقوب له پېښور څخه روان
شول تر څو لاړ شی او وزیرستان کی
خپل حال خپلو مشرانو ته بیان کړي
خو جمشید ورته وویل :دا هر څه ما
ستاسی له کبله پیدا کړی اصلا هر کله
چی بیست وېستران وران شو ټولنیزو
رسنیو زما هوټل زیات مشهور کړ ما

خپل د هوټل کاريگر هم دیوی هفتی
لپاره رخصت کړي وو ماسره د بهرنیو
هیوادونو نه دومره مرستی وشوی که
چیرته یی زه ټول عمر هم وخورم نو
کم به وي او دا هوټل هم دهمغی ثمره
ده.

حکمت ته سخته غوصه ور غله پوه شو
چی جمشید خپله سزا نده لیدلی حکمت
جیب نه چاقو راوویست خو یعقوب
ونیو هغی ته یی په لوړ اواز وویل
چی جمشید وس زموږ ملگری دی که
نه وای بیا به یی دومره خه راسره نه
کول.

حکمت ورسره ومنله حکمت دوی ته

داوخت یو موټر پکار وو تیار دجمشید
موټر ولاړ وو خپله یی چلولو ته
کښیناست یعقوب او حکمت خان تر
وزیر ستانه ورساوه هلته یی خپلو
مشرانو ته ټول جریان تیر کړ که څه
هم ډیجیټل موبایلونو زمانه وه خو
ددوی سره خبری چا په موبایل نشوی
کولای ځکه چی شبکو والا بیا کشف
کولای شول نو ځکه به هر کس
. د جریان تیروولو لپاره دوی ته راتلل
حکمت دوی ته پوره پنځه ویشته نور
کسان وروسپارل شول تر څو سپین
غر پوسته جوړه او ویی ساتی او ټولو
مشرانو به ویل چی هری پوستی ته به

انشالله پوره دوه سوه دری سوه
مجاهدین ورلیگو تر خونور ددی هر
څه لمنه راتوله کړو پخیر حکمت دوی
ته په یوه هفته کی دوه سوه سرتیری
راور سیدل یو ورسره طبیب هم وو
امر شوی وو چی په ننگرهار به
ورځی دا وخت قندهار هم سقوط کړی
وو او هرات هم کنډز هم په جمعه کی
دمجاهدینو لخوا پوره اووه ولایته
سقوط شول حکمت دوی ته ټول بریپ
رسیدلی وو حکمت دانتقام سخته لمبی
اخیستی وو خپلو مشرانو ته یی وویل
چی تر څو دجنگ ساحی ته ولیگی
داوخت غزنی کی سخت جنگ وو

حکمت یی غزنی ته ولیگو غزنی کی
حکمت نو دتولو مشر وو سخت جنگ
وشو خو اخر هم بری دطالبانو
مجاهدینو په برخه شوه حکمت دوی
دغزنی زندان شاتنی برخی ته اور
ورکړ او ټول زندانیان یی ازاد کړ
حکمت غوښتل دخوشحالی نه والوزی
ولی چی داخل یی ځان ډیر قوی لید او
فکر یی کاوه چی دموړ او پلار غچ یی
اخیستی دی یو څه امریکایان یی په
غزنی کی نیولی وو حکمت هغوی
سخت وو هل حتی تر دی چی حکمت
. ځان په ډیرو وهلو ستړی کړ
ریشتیا چی هم دپښتنو او افغانانو انتقام

. ډير سخت وي

حکمت غزنی خپل ملګرو ته پريخود
راغی لوګر ته دلوګر والی ورته پخپله
تسلیمی ورکړه.

لوګر هم سقوط شو

حکمت لوګر نه راغی لغمان ته لغمان
کی نو بیا بیل جنگ شروع وو
دمجاهدینو جذبه دمرګ په لوری دهر
مجاهد ورتګ او بیا دبی پیلوټه سره
جنگیدل خو دلته دحکمت په مشرۍ
کی ډیر ملګری یی وژل شول خو بیا
هم بریا دمسلمانانو وه.

دا وخت حکمت دوی ته خبر راغی
چی کنړ هم سقوط شو خالی بس

ننګرهار او کابل پاتې وو دشیپې ټول
ننګرهارۍ بناریان بیده سول ټولو ته
یې امنیتي ځواکونو څه ډاډ ورکړ والی
صاحب هم ورته وویل چی هیڅ
مشکل نشته .دسهار وختی څړه وه چی
مشرانو حکمت دوی ته زنگ ووهلو
چی ځان دی راورسوی ننګرهار ته
چی هر څه درته په رضا تسلیم کړی
دننګرهار بناریانو به دمجاهدینو
موټرو ته عجیب عجیب کتل ته به وای
چی هغوی وس پوه شوی وی چی
.دوی خو هم زموږ پشان انسانان ول
حکمت دسراچی موټر پر سر دخپلو
ملګرو سره ناست وو اودا نارهی

و هله

. نصر من الله وفتح قريب

هری خواته یی په خوشحالی باندی
کتل داسی ورته ښکاریده لکه دپلار
روح چی یی ارام شوی وي

پای

که هر څه مشکل یا غلطی وی تاسی
ټول بښنه کوی

هغه وروڼه چی اسلامی امارات سره
وی او دا ناول یی لوستی خپلی
څرگندونی مو راسره په لاندی نمبر
شریکی کړی مننه

0731363201

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library